Class _____

Book _____

DEINARD COLLECTION

FRONT
BOARD

לאורבע עשר בורקין את החמץ לאור
הנר כל מקום שאין מכניסין בה חמץ
אין צריך בדיקה
לבטל חמץ
ברו
אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וציונו על ביעור חמץ
חמירא
דאיבא
ויבערתי
ברשותי דחזיתי ודלא חזיתי דחמיתי ודלא חמיתי
ודלא בערתי יהי בטל ויהוי כעפרא דארעא
סדר אחר לפסח
קדש ורחץ כרפס יחץ מגיד רחצה מוצי
מצה מרור כורך שלחן עורך צפון
ברך הלל נרצה

בערב כשבאין מבית הכנסת שוטפין את הכוסות ומביאין על
השולחן קערה ופה שלש מיצות שמורות [illegible] וקערה
אחרת ובה מיני ירקות ליטוגא ואיפיא ושני [illegible] בשר וביצ
אי רג אחר לזכר למקד ואחר לחגיגה וכלי שבו חרוסת זכר לטיט ומוזג כוס
ראשון ומברך ברוך וכול

ברוך אי אמה בורא פרי הגפן
אי אמה אשר בחר בנו מכל
עם ורוממנו מכל לשון ת
וקדשנו במיצותיו ותתן לנו יי אהינו ס
באהבה מועדים לשמח חגים וזמנים
לששון את יום חג המיצות הזה זמן ס
חירותינו באהבה מקרא קוד זכר ליציא
מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
העמים מועדי קודשך בשמח ובששון
הנחלתנו באי מקדש ישר והזמנים
באי אמה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה ושותין ונוטל ידיו ומברך בוכ

עני

ויכלו השמים והארץ וכל
צבאם ויכל אלהים ב
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר בחר בנו
מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו
במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה

שבתות למנוחה מועדים לשמחה חגים
וזמנים לששון את יום השבת הזה זמן
ואת יום חג המצות הזה זמן חירותינו
באהבה מקרא קודש זכר ליציאת
מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת
מכל העמים שבת ומועדי קדשך
באהבה וברצון בשמחה ובששון
הנחלתנו באי מקדש השבת ישראל
והזמנים כאן יומה שהחיינו וקיימנו והגיענו
לזמן הזה

ויום חל בתוכיני שבת יומר יקנהו יין קידוש
נר הבדלה זמן

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן
אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום חג המצות הזה זמן חירותינו
מקרא קודש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים
מועדי קודשך בשמחה ובששון הנחלתנו באי מקדש ישראל והזמנים

באי אמיה בורא מאורי האש.

ברוך אתה יי אלהינו מה המבדיל בין קודש לחול ובין אור
לחושך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדוש ת
שבת לקדושת יום טוב הבדלת ובין יום השביעי לששת ימי המעשה
קדשת הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך באי המבדיל בין קודש
לקודש

כאן אמיה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ושותין ונוטל ידיו ומברך באי אמיה אשר קדשנו במצותיו וציונו על
נטילת ידים ויקח אפיין ומברך באי אמיה בורא פרי האדמה
ויטבול בחרוסת ויתן לכל בני ביתו ויקח מצה ראשונה
ויבצענה לשנים ויקח חציה תחת המפה על שום ומשארתם צרורות
בשמלותם וחציה בין שתי השלימות על שם לחם עוני
מה דרכו של עוני בפרוסה אף כאן בפרוסה ואחר כך יגביה
הקערה ויוציא הבשר והביצה מחוץ הקערה שלא
יראה במגביה קדשים בחוץ ואומר

הא
לחמא וכול

לחמא עניא דאכלו אבהתנא בארעא
דמצרים כל דכפין ייתי וייכול כל
דצריך ייתי ויפסח השתא הכא לשנא
לשנה הבאה בארעא דישראל השתא
עבדי לשנה הבאה בני חורין

נשתנה הליל
הזה מכל
הלילות שבב
הלילות אנו אוכלין חמין ומצה
הלילה הזה כלו מצה שבכל הלילות
אנו אוכלין שאר ירקות הלילה הזה
מרור שבכל הלילות אין אנו חייבין
לטבל אפילו פעם אחת הלילה הזה
שתי פעמים שבכל הלילות אנו אוכלי
בין יושבין ובין מסובין הלילה הזה
כלנו מסובין

ברים

היינו לפרעה
במצרים ויוצי

אנו

יא אהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטוי
ואלו לא הוציא הקב״ה את אבותינו
ממצרים הרי אנו בנינו ובני בנינו ת
משועבדים היינו לפרעה במצרים
ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים
כלנו זקינים כלנו יודעים את התורה
מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים
שכל המספר ביציאת מצרים הרי זה
משובח

מעשה

בר׳ אליעזר ור׳
יהושע ור׳ אלעזר
בן עזריה ור׳ עקיבא ור׳ טרפון שהיו
מסובין בבני ברק והיו מספרין ת

בִּיצִיאַת מִצְרַיִם בְּכָל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה עַד
שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם
רַבּוֹתֵינוּ הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל

שַׁחֲרִית

אָמַר
ר׳ אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה הֲרֵי אֲנִי
כְּבֶן שִׁבְעִים שָׁנָה וְלֹא זָכִיתִי
שֶׁתֵּאָמֵר יְצִיאַת מִצְרַיִם בַּלֵּילוֹת עַד
שֶׁדְּרָשָׁהּ בֶּן זוֹמָא שֶׁנֶּאֱמַר לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת
יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ
יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלֵּילוֹת
וַחֲכָמִים אוֹמְרִים יְמֵי חַיֶּיךָ הָעוֹלָם הַזֶּה
כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהָבִיא לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ

בָּרוּךְ
הַמָּקוֹם בָּרוּךְ הוּא בָּרוּךְ

שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא
כנגד ארבעה בנים דברה תורה אחד
חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו
יודע לשאול

חכם מה הוא אומר מה
העדות והחקים והמשפטים
אשר צוה יי אלהינו אתכם ואף אתה
אמור לו כהלכות הפסח אין מפטירין
אחר הפסח אפיקומן

רשע מה הוא אומר מה
העבודה הזאת לכם
לכם ולא לו ולפי שהוציא את עצמו
מן הכלל כפר בעקר ואף אתה הקהה

את שנינו ואמור לו בעבור זה עשה יי לי
בצאתי ממיצרים לי ולא לו אילו היה
שם לא היה נגאל׃

תם מה הוא אומר מה זאת
ואמרת אליו בחוזק יד
הוציאנו יי ממיצרים מבית עבדים׃

רשאינן יודע לשאול את פיו
לו שנאות תורת לבנך
ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי
לי בצאתי ממיצרים

כבול מראש חדש תלביוז
ההוא או ביום ההוא
יכול מבעוד יום תל בעבור זה לא אמר

אלא בשעה שיש מיצה ומרור מונחים
לפניך ׃ מתחילה עובדי עז היו יק
אבותינו ועכשיו קרבנו המקום לעבוד תו
שנו ויאמר יהושע אל כל העם כה אמ
ינ אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכ
מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור
ויעבדו אלהים אחרים ׃

ואקח

את אביכם את אברה
מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען
וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק
ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן
לעשו את הר שעיר יעקב ובניו ירדו לרשת אותו
מצרימה ׃

ברוך שומר הבטחתו לישראל
ברוך הוא שהקב"ה חשב
את הקץ לעשות כמה שאמר לאברהם
אבינו בברית בין הבתרים שנ' ויאמר
לאברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך
לא להם ועברום וענו אותם ארבע מאות
שנה ואת הגוי אשר יעבודו
דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול
והיא שעמדה לאבותינו ולנו
שלא אחד בלבד עמד
עלינו לכלותינו אלא שבכל דור ודור
עומדים עלינו לכלותינו והקב"ה
מיצילנו מידם

צא ירמיה בקש לבן הארמי
לעשות ליעקב אבינו ת
שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן
בקש לעקור את הכל שנא׳ ארמי אובד
אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי
מעט ויהי שם לגוי גדול עצום

ורב׳

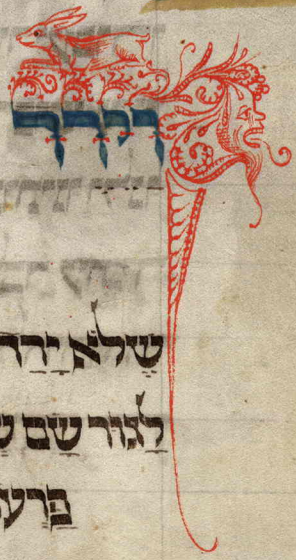

ירחל מיצרימה אנוס
על פי הדבר
ויגר שם מלמד
שלא ירד להשתקע את
לגור שם שנאמר ויאמרו אל
פרעה לגור בארץ

באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך
כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא
עבדיך בארץ גושן ״

במתי מעט כמה שנ׳ בשבעי
נפש ירדו אבותיך
מצרימה ועתה שמך יי׳ אלהיך כבוכבי
השמים לרוב ״ ויהי שם לגוי גדו
מלמד שהיו ישר׳ מצויינין שם גדול
ועצום שנ׳ ובני ישר׳ פרו וישרצו וירבו
ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ
אתם ורב כמה שנ׳ רבבה כצמ׳
השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבואי
בעדי עדים שדים נבונו ושעריך צמח

ואת ערום וערה

וירעו אותנו המצרים ת
ויענונו ויתנו עלינו
עבודה קשה

וירעו אותנו המצרים כמה
שנ׳ הבה נתחכמה לו
פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ת
ונוסף גם הוא על שונאינו ונלחם
בנו ועלה מן הארץ

ויענונו כמה שנ׳ למען
ענותו בסבלותם
ויבן ערי מס
מסכנות לפרעה את פיתום ואת רעמסס

ויתנו עלינו עבודה קשה נמי
שנו ויעבידו מיצרים את
בני ישראל בפרך
ונצעק אל יי אלהי אבותינו
וישמע יי את קולינו
וירא את עניינו ואת עמלינו ואת לחצינו
ונצעק אל יי אלהי אבותינו
כמה שנו ויהי בימים
הרבים האלה וימת מלך מיצרים
ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו
ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה
וישמע יי את קולינו כמה שנ
וישמע אלהים את

נאקתם ויזכור אלהים את בריתו את
אברהם את יצחק ואת יעקב ״

וירא את עניינו זו פרישות
דרך ארץ במה שנ׳
וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים ״

ואת עמלינו אילו הבנים
במה שנ׳ כל הבן הילוד
היאורה תשליכהו וכל הבת תחיון ״

ואת לחצינו זו הדחק במ׳
שנ׳ וגם ראיתי את
הלחץ אשר מצרים לוחצים אותם ״

וידציאנו יז׳ אלהינו ממצרים
ביד חזקה ובזרוע

ונטויה ובמורא גדול ובאותות
ובמופתים
ויוצאנו ה' אלהינו ממצרים
לא על ידי מלאך
ולא על ידי שרף ולא על ידי שליח
אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו שנאמר
ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה ה'
והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם
ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה
שפטים אני ה'
ועברתי בארץ מצרים
אני ולא מלאך
והכיתי כל בכור אני ולא שרף ובכל

אלהים מצרים אעשה שפטים אני יי אג
אני ולא השליח אני הוא ולא אחר

ביר חזקה זו הדבר במה
שנ הנה יד יי הויה
במקנך אשר בשדה בסוסים ת
בחמורים בגמלים בבקר ובצאן דבר
כבד מאד

ובזרוע נטויה זו החרב ת
במה שנ וחרבו ת
שלופה בירו נטויה על ירושלים

ובמוד גדול זו גילוי שכינה
שנ או הנסה אלהים
לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות

בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים

וּבְיָד חֲזָקָה וּזְרוֹעַ

וּבְמוֹרָאִים גְּדוֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה

לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ

בָּאוֹתוֹת זֶה הַמַּטֶּה

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר

וְאֶת הַמַּטֶּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת הָאוֹתוֹת

בְּמוֹפְתִים זֶה הַדָּם

שֶׁנֶּאֱמַר וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ דָּם וָאֵשׁ

וְתִמְרוֹת עָשָׁן

דבר אחר ביד חזקה שתים

ובזרוע נטויה שתים

ובמורא גדול שתים ובאותות שתים

ובמופתים שתים

אילו עשר מכות שהביא

הקבה על המצרים

במצרים אילו הן דם צפרדע

כנים ערוב דבר שחין ברד

ארבה חשך מכת בכורות

ר יהודה היה נותן

בהם סימנים

דצך עדש

באחב"

ר יוסי הגלילי אומר מניין
אתה אומר שלקו
המצרים במצרים עשר מכות ועל
הים לקו חמשים מכות

במצרים מה הוא אומר
ויאמינו
החרטמים אל פרעה אצבע אלהים
היא ועל הים מה הוא אומר ויראה
ישראל את היד הגדולה אשר עשה
ה׳ במצרים ויראו העם את ה׳
ויאמינו בה׳ ובמשה עבדו

בכח לקו באצבע עשר
מכות אמור מעתה

במצרים לקו עשר מכות ועל הים
לקו חמשים מכות

רבי אליעזר אומ׳
מניין שכל
מכה ומכה
שהביא הקבה על המצריים בס
במצרים היתה של ארבע מכות
שנ׳ ישלח בם חרון אפו עברה ז
זעם וצרה משלחת מלאכי ס
רעים עברה וזעם אחת וזעם
שתים ׳ וצרה משלחת מלאכי שלוש
רעים ׳ ארבע אמור מעתה
במצרים

לקו ארבעים מכות ועל הים לקו ת
מאתים מכות ׃

רבי עקיבא אומר מניין שכל
מכה ומכה שהביא ת
הקבה על המצריים במצרים הייתה
של חמש מכות שנ׳ ישלח בם חרון
אפו ׳ עברה וזעם וצרה משלחת
מלאכי רעים אפו אחת ׳ עברה
שתים ׳ וזעם שלוש ׳ וצרה ארבע ׳
משלחת מלאכי רעים חמש ׳ אמור
מעתה במצרים לקו ת
חמשים מכות ועל הים
לקו מאתים וחמשים מכות ׃

מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לַמִּקוֹם עָלֵינוּ ן

אִילוּ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם

וְלֹא עָשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים דַּיֵּנוּ

אִילוּ עָשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים

וְלֹא עָשָׂה בֵאלֹהֵיהֶם דַּיֵּנוּ

אִילוּ עָשָׂה בֵאלֹהֵיהֶם

וְלֹא הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם דַּיֵּנוּ

אִילוּ הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם

וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מִמּוֹנָם דַּיֵּנוּ

אִילּוּ נָתַן לָנוּ אֶת מִמּוֹנָם

וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם דַּיֵּנוּ

אִילּוּ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם

וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בֶּחָרָב דַּיֵּנוּ

אִילּוּ הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בֶּחָרָבָה

וְלֹא שִׁקַּע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ דַּיֵּנוּ

אִילּוּ שִׁקַּע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ

וְלֹא סִפֵּק צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה דַּיֵּנוּ

אִילּוּ סִפֵּק צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה

וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן דַּיֵּנוּ

אִילּוּ הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן

וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת דַּיֵּנוּ

אילו נתן לנו את השבת

ולא קרבנו לפני הר סיני דיינו

אילו קרבנו לפני הר סיני

ולא נתן לנו את התורה דיינו

אילו נתן לנו את התורה

ולא הכניסנו לארץ ישראל דיינו

אילו הכניסנו לארץ ישראל

ולא בנה לנו את בית הבחירה

דיינו

על אחת כמה וכמה טובה

כפולה ומכופלת

למקום עלינו שהרגיאנו מיניהם

וַעֲשֵׂה בָהֶם שְׁפָטִים וְעָשָׂה בֵאלֹהֵיהֶם
וְהָרֵג בִּכּוּרֵיהֶם וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם
וַיִּקְרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְהֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ ק
בֶּחָרָבָה וְשִׁקַּע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ וְסִפֵּק ק
צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְהֶאֱכִילָנוּ
אֶת הַמָּן וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת וְקֵרְבָנוּ ז
לִפְנֵי הַר סִינַי וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה ר ק
וְהִכְנִיסָנוּ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבָנָה לָנוּ אֶת
בֵּית הַבְּחִירָה לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ

רבן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר
כָּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה
דְּבָרִים הַלָּלוּ בְּפֶסַח ח
לֹא יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ אֵילּוּ הֵן פֶּסַח מַצָּה

ומרור פסח שהיו אבותינו אוכלין
בזמן שבית המקדש קיים על שום ת
מה על שום שפסח המקום על בתי
אבותינו במצרים שנ׳ ואמרתם זבח
פסח הוא לי׳ אשר פסח על בתי בני ח
ישראל בנגפו את מצרים ואת בתינו
הציל ויקד העם
וישתחוו ׀

מצה

זו שאנו אוכלין
על שום מה על
שום שלא הספיק
בצקת אבותינו להחמיץ עד שנגלה
עליהם מלך מלכי המלכים

של

הקבה וגאלם שנ׳ ויאפו את הבצק
אשר הוציאו ממצרים עגות מצות
כי לא חמץ כי גורשו ממצרים ולא
יכלו להתמיהמה וגם צדה לא עשו ל
להם

מרור

זה שאנו אוכלין ת
על שום מה על
שום שמררו המצריים את חיי אבותינו
במצרים שנ׳ וימררו את חייהם בעבודה
קשה בחומר ובלבינים ובכל עבודה
בשדה את כל עבודתם אשר עבדו
בהם
בפרך

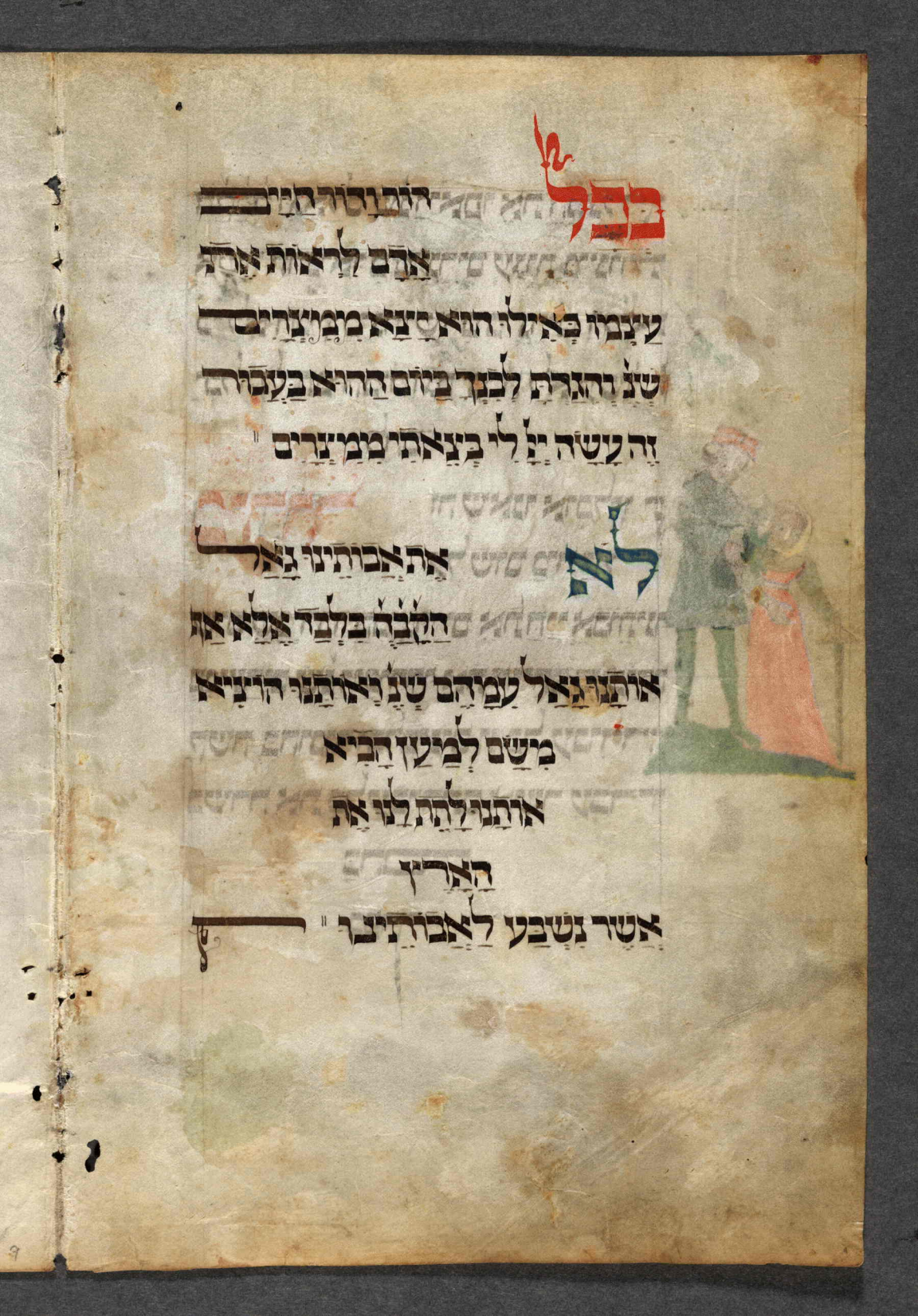

בכל

הוה וכור היום

אדם לראות את

עצמו כאילו הוא יצא ממצרים

שנ׳ והגדת לבנך ביום ההוא בעבור

זה עשה יי׳ לי בצאתי ממצרים ׃

לא

את אבותינו גאל

הקב״ה בלבד אלא אף

אותנו גאל עמהם שנ׳ ואותנו הוציא

משם למען הביא

אותנו לתת לנו את

הארץ

אשר נשבע לאבותינו ׃

לשבת

אנחנו חייבין להודות להלל לשבח
לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס
למי שעשה נסים לאבותינו ולנו את
כל הנסים האילו הוציאנו מעבדות
לחירות מיגון לשמחה ומאבל ליום
טוב ומאפילה לאור גדול ומשעבוד
לגאולה ונאמר לפניו הללויה

הללויה

הַלְלוּ עַבְדֵי יְ֝ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְ֝ יְהִי שֵׁם
יְ֝ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם
יְ֝ רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְ֝ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ
מִי כַּיְ֝ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת
הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים

אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי
עַמּוֹ מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים
שִׁמְחָה הַלְלוּיָהּ׃

יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם
בֵּית יַעֲקֹב
מֵעַם לוֹעֵז הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מֶמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב
יִסּוֹב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים רָקְדוּ כְּאֵלִים
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס
הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים תִּרְקְדוּ
כְּאֵלִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן
חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב הַהֹפְכִי
הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר
גאלנו וגאל את
אבותינו ממצרים הגיענו הלילה
הזה לאכול בו מצה ומרור כן יי אלהינו
ואלהי אבותינו יגיענו למועדים
ולרגלים אחרים הבאים לקראתינו
לשלום שמחים בבנין עירך וששים
בעבודתך ונאכל שם מן הפסחים ומן
הזבחים אשר יגיע דמם על קיר
מזבחך לרצון ונודה לך שיר חדש
על גאולתינו ועל פדות נפשינו ברוך

אתה יי׳ גאל ישראל

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם בורא

פרי הגפן

נשותה בהסיבה שמאל ואין מברך אחריו על הגפן ועל פרי הגפן **נטילת** ובוטל ידיו
ומברך · ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על נטילת ידים ··

טליצה ויקח המצה הראשונה **ויוציא** ויברך · באי אמה המוציא ל
לחם מן הארץ · ולא יאכל עוד ·

ופרוס ויקח מן המצה הפרוס ויבר **יאכל** באי אמה אקבו על אכילת
מצה ··

עמה ומשתתף שנהם יחד ואכל ויתן לכל אחד ואחד מבני ביתו · **מרור**
ואחר כך יקח מן המרור שקורין לטוגא ויטבול בחרוסת ויבר
ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור ·
ואוכל ויתן לכל אחד ואחד מבני ביתו · **כרך** ואחר כך יקח המצה התחתנות
ויבצעינה לשנים ויקח מן המרור שקור מעריטיך ויאכל עם המצה בלא ב
ברכה ובלא טבול · וכר למקדש כהלל · ויתן לכולם · ואוכלין ושותין כל צרכיהן · ולאחר
שגמור כל סועדתן יקח האפיקומן [illegible] ויאכל ממנו כדית
ויתן לכולם · ואינו רשאין לאכל עוד כל הלילה כדי שיהא טעם
מצה בפיהם · ונוטל ידיו ולא יברך על נטילת ידים · ר
שהמים האחרונים חובה ואינו טעונין ברכה ·
ומוזגין כוס שלישי לברכת המזון
ואחר כוס רביעי וגו׳ הלה

שבת

הֲמִיתָךְ עַל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יְרַעוּךְ
וְעַל הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא
קָרָאוּ"

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ
תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ
וְעַל אֲמִתֶּךָ לָמָּה יֹ"ק
יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם וֵאלֹהֵינוּ
בַּשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה עֲצַבֵּיהֶם
כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם פֶּה לָהֶם
וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ יֹ"ק
אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא
יְרִיחוּן יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם
וְלֹא יֶהְלֹכוּן וְלֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם כְּמוֹהֶם
יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם וְכֹל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם ב"ת
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא בֵּית
אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא יֹ"ק

יראי יי׳ בטחו ביי׳ עזרם ומגינם הוא׳

כל זכרנו יברך יברך את בית

ישראל׳ יברך את בית

אהרן׳ יברך יראי יי׳ ת

הקטנים עם הגדולים׳ יוסיף יי׳ ת

עליכם׳ עליכם ועל בניכם ברוכים

אתם ליי׳ עושה שמים וארץ׳ ת

השמים שמים ליי׳ והארץ נתן לבני

אדם׳ לא המתים יה׳ ולא כל יורדי

דומה ואנחנו נברך יה מעתה ועד

עולם הללו יה׳

אהבתי

כי ישמע ת

יי׳ את קולי

תחנוני כי חטה אזנו לי ובימי אקרא
אפפוני חבלי מות מצרי שאול ת
ומצאוני צרה ויגון אמצא ובשם
יי אקרא אנא יי מלטה נפשי חנון
יי וצדיק ואלהינו מרחם שומר פתאים
יי דלותי ולי יהושיע שובי נפשי ת
למנוחייכי כי יי גמל עלייכי כי חלצת
נפשי ממות את עיני מדמעה את
רגלי מרחי אתהלך לפני יי בארצות
החיים האמנתי כי אדבר אני עניתי
מאד אני עניתי מאד אני אמרתי
בחפזי כל האדם
כוזב

מה

אשיב ליי כל תכ
תגמולוהי עלי כ
כוס ישועות אשא
ובשם יי אקרא נדרי ליי אשלם
נגדה נא לכל עמו יקר בעיני יי ק
המותה לחסידיו אנא יי כי אני ע
עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת
למוסירי לך אזבח זבח תודה ובשם
יי אקרא נדרי ליי אשלם נגדה נא
לכל עמו בחצרות בית יי בתוכבי ה
ירושלים
הללו יה

הללויה הללו את יי כל גוים
שבחוהו כל האמים כי גבר
עלינו חסדו ואמת יי לעולם
הללויה
הודו ליי כי טוב כי לעולם
חסדו
יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו
יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו
יאמרו נא יראי יי כי לעולם
חסדו

מן המיצר קראתי יה ענני
במרחב יה לי יי לא
אירא מה יעשה לי

אדם

תל לי בעוזרי ואני אראה בשונאי ת
טוב לחסות ביל מבטוח בנדיבים ת
כלגוים סבבוני בשם יל כי אמילם
סבוני גם סבבוני בשם יל כי אמילם
סבוני כדבורים דועכו כאש קוצים ת
בשם יל כי אמילם דחה דחיתני ת
לנפול ויל עזרני עזי וזמרת יה ויהי
לי לישועה קול רינה וישועה ת
באהלי צדיקים ימין יל עושה חיל
ימין יל רוממה ימין יל עושה חיל
לא אמות כי אחיה ואספר מעשה

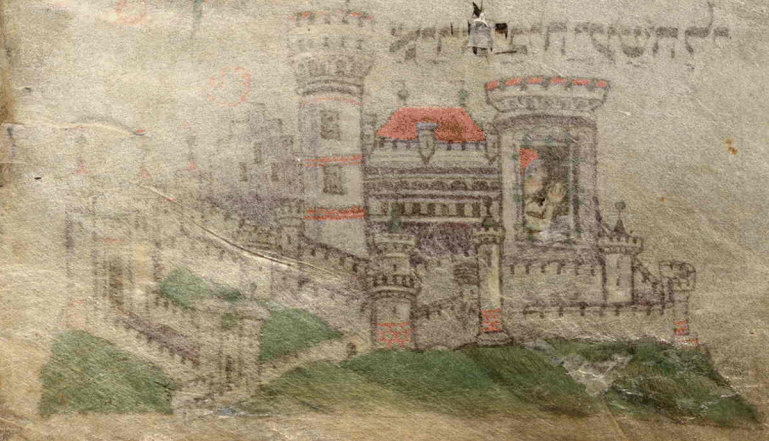

יסור יסרני יה ולמות לא נתנני׳ פתחו
לי שערי צדק אבוא בם אודה יה׳
[illegible] שער ליי צדיקים יבואו ת
בו׳

אודה בי עניתני ותהי לי לישוע׳
אבן מאסו
הבונים׳ היתה לראש פנה׳ אבן
מאת יי היתה זאת׳ היא נפלאת
בעינינו׳ זה היום עשה יי ת
נגילה ונשמחה בו׳ זה׳
אנא יי הושיעה נא׳
אנא יי הושיעה נא׳
אנא יי הצליחה נא׳

אנא יי הושיעה נא

ברוך הבא בשם יי

ברכנוכם מבית יי

מוך

אל יי ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד

קרנות המזבח

אלי אתה ואודך אלהי ארוממך

הודו ליי כי טוב כי לעולם

חסדו

יהללוך

יי אלהינו כי נעשית

וחסידיך צדיקים

עושי רצונך ועמך ישראל בינה יודו ויברכו ו
וישבחו ויפארו וירוממו ויקדישו ויעריצו ויע
וימליכו את שם קדשך כי לך טוב להודות ולשמ
נעים לזמר מעתה ועד עולם ברוך אתה יי מלך
מהולל בתושבחות

ומתחילין הלל הגדול ונשמת

הודו

ליי כי טוב כי ח
לעולם חסדו
הודו לאלהי ה
האלהים כי לעולם חסדו
הודו לאדוני האדונים כי לעול חסדו

לעשה נפלאות גדולות כי לעולם

חסדו

לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו
לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו
לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו
את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו
ואת הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו

כי לעולם חסדו

למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו
ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו
לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו

ונער פרעה וחילו בים סוף כלה

למוליך עמו במדבר כלה

למכה מלכים גדולים כלה

ויהרוג מלכים אדירים כלה

לסיחון מלך האמורי כלה

ולעוג מלך הבשן כלה

ונתן ארצם לנחלה כלה

נחלה לישראל עבדו כלה

שבשפלינו זכר לנו כלה

ויפרקינו מצרינו כלה

נותן לחם לכל בשר כלה

הודו לא השמים כלה

רננו צדיקים בא ולישרים נאוה תהילה

בלחי תברך את שמך יי אלהינו ורוח
כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלבדך
תמיד מן העולם ועד העולם אתה א
ומבלעדיך אין לנו מלך גואל
ומושיע פודה ומציל ומפרנס
ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו
מלך אלא אתה

אֶלֶּה הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִי
אוֹהֵ כָּל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל תְּלָרוֹת הַמְהוּלָל
בְּרוּב בְּתוּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וְיַנְ לֹא יָנוּם וְלֹא הֵנֵה
יָשֵׁן הַמְעוֹרֵר יְשֵׁינִים וְהַמְקִיץ רְדוּמִים
וְהַמְסִיחַ אִלְּמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים ק
וְהַסּוֹמֵךְ נֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים לְךָ לְבַד ב
אֲנַחְנוּ מוֹדִים
אִילוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵינוּ ק
כַּהֲמוֹן גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ כְּמֵרְחֲבֵי רָקִיעַ
וְעֵינֵינוּ כְּשֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ וְיָדֵינוּ כְּנִשְׁרֵי
שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ כְּאַיָּלוֹת
אֵין אָנוּ מַסְפִּיקִין לְהוֹדוֹ

לך יי אלהינו ואלהי אבותינו ולברך את
שמך " על אחת מאלת אלת
אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים ק
הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו ׀
ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית
עבדים פריתנו " ברעב זנתנו ק
ובשובע גדול כלכלתנו ומחרב ק
הצלתנו ׀ ומדבר מלטתנו ומחלאים
רעים רבים ונאמנים דליתנו "
עד הנה עזרונו
רחמיך ולא עזבונו חסדיך יי אלהינו
ואל תטשינו יי אלהינו לנצח "
על כן אברים

שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת
באפינו ולשון אשר שמת בפינו
הן הם יודו ויברכו וישבחו
ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו
וימליכו את שמך מלכינו כי כל פה
לך יודה וכל לשון לך תשבע וכל
ברך לך תכרע וכל קומה לפניך
תשתחוה וכל לבבות ייראוך
וכל קרב וכליות יזמרו לשמך כדבר
שכתוב כל עצמותי תאמרנה יי מי
כמוך מציל עני מחזק
ממנו עני ואביון מגזלו
מי ידמה לך ומי

ישוה לך ומי יעדוך לך הא הגדול
הגבור והנורא א׳ עליון קונה ברחמיו ת
שמים וארץ׳ נהללך ונשבחך ונבוך
את שם קדשך כאמור לדוד ברכי
נפשי את יי׳ וכל קרבי את שם קדשו׳

הא

בתעצומות עוזך
הגדול בכבוד שמך
הגבור לנצח והנורא
בנוראותיך׳ המלך היושב על כסא
רם ונשא׳ שוכן עד מרום וקדוש שמו
ובתוב רננו צדיקים ביי׳ לישרים
נאוה תהילה׳

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל ׀
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרֵךְ ׀
וּבְלָשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם ׀
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ ׀

וּבְמַקְהֵלוֹת

רַבְּבוֹת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר שִׁמְךָ ׀
מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְּצוּרִים לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר
לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת
וְתוּשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדֶּךָ
מְשִׁיחֶךָ

ישתבח

שמך לעד מלכינו האל המלך הגדול והקדוש ק
בשמים ובארץ כי לך מזה יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדולה
וגבורה תהילה ותפארת קדושה ומלכות ברכות
והודאות מעתה ועד עולם ברוך אתה יי אל מלך
גדול בתושבחות " אל
ההודאות אדון הנפלאות
בנפא ל מסאון אדון ל מחשיפ
הבוחר בשירי זמר
מלך אל חי העו
למים ״ארן

ויאמרי זה ליל ראשון

רוב נסים הפלאתה בלילה

ב ראש כל אשמורו

זה הלילה

ג ר צדק נצחתו כנחלק

לו לילה

ויהי בחיני הלילה

ד נתה מלך גרר

בחלום הלילה

ה פחדתה ארמי

ר

באמש לילה

ישראל ישר לא ת

ויובל לו לילה

ויהי בחצי הלילה

ד

רע בכורי פתרוס

מחצת בחצי הלילה

ה

ילם לא מצאו

בקומים בלילה

ט

יסת נגיד חרושת

סלית כבוכבו לילה

ויהי בחצי הלילה

ח

עץ מחרת לנופת

אווי הובשת פגריו בלילה

ב רעבל ומיצבו באישון לילה

ל איש חמודות נגלה

רז חזות לילה

ויהי כחיני הלילה

מ שתכר בכלי קודש

נהרג בו בלילה

נ ושע מבור אריות

פותר בעתותי לילה

ש נאה נטר אגני

ובתב ספרים בלילה

ויהי כחיני הלילה

ע וררת נצחה עליו

בנדר שנת לילה

פ ורה תדרוך לשומר מה מלילה

צ רח כשומר ושח אתא

בוקר וגם לילה

ויהי בחצי הלילה

ק רב יום אשר הוא לא

יום ולא לילה

ר ם הוריע כי לך יום

ואת לך לילה

ש ומרים הפקד לעירה

כל היום וכל ה לילה

ת איר כאור יום

חשכת לילה

ויהי בחצי הלילה

ויזעירי זה

אומץ

גבורתיך הפלאתה ב פסח ׃

ב ראש כל מועדות נשאת פסח ׃

ג לית לאזרחי חצות ליל פסח ׃

ויזעירתם זכן פסח ׃

ד לתיו דפקתה כחום היום בפסח ׃

ה סעיד נוצצים עוגות מצות

בפסח ׃

ו אל הבקר רץ זכר לשור ערה

פסח ׃ ויזעירתם זכן פסח ׃

ז ועמו סדומיים ולוחטו באש פס ׃

ה חלץ לוט מהם ומצות אפה
בקץ פסח׃
ט אטאתה ארמת מוף וצוף
בעברך בפסח׃
ואנירתם זכח פסח׃
י ה ראש כל און מחצת בליל
שמור פסח׃
כ ביר עלבן בבור פסחת ברם פס
בלתי תת משחית לבוא ת
בפתחיי בפסח׃
ואנירתם זכח פסח׃
מ סגרת סגרה בעתותי פסח׃
נ שמדה מדין בצליל שעורי

עומר פסח׃

ש ורפו משמני פול ולוד ביקר
יקור פסח׃

ואנירתם זכח פסח׃

ע ור היום בנוב לעמור עד גאת
געה עונת פסח׃

פ ס יר כתבה לקעקע צול בפסח׃

צ פה הצפית ערוך השלחן בפסח׃

ואנירתם זכח פסח׃

ק הל כנסה הדסה צום לשלש פס

ר אש מבית רשע מהצת בעץ ת
חמשים בפסח׃

ש תי אלה דגע תביא לעוצית בפס׃

תַּעוּז יָדְךָ וְתָרוּם יְמִינֶךָ כְּלֵיל
הִתְקַדֵּשׁ חַג פָּסַח׃

בִּי לוֹ נָאֶה כִּי לוֹ יָאֶה׃
אַדִּיר בְּמַלוּכָה
בָּחוּר כַּהֲלָכָה גְּדוּדָיו
יֹאמְרוּ לוֹ לְךָ וּלְךָ לְךָ אַף לְךָ לְךָ
כִּי לְךָ לְרַבֵּן הַמַּמְלָכָה׃

בִּי לוֹ נָאֶה כִּי לוֹ יָאֶה
רָגוּל בְּמַלוּכָה הָדוּר
כַּהֲלָכָה וְתִיקִיו׃
יֹאמְרוּ לוֹ לְךָ וּלְךָ לְךָ אַף לְךָ
לְךָ לְרַבֵּן הַמַּמְלָכָה׃

בִּי לוֹ נָאֶה כִּי לוֹ יָאֶה

זר במלוכה חסיץ בהלכה טפסריו ת
יאמרו לו לך ולך לך את לך לך כי
לך לך יש הממלכה

כי לו נאה כי לו יאה יחיד
במלוכה כביר בהלכה
למוריו יאמרו לו לך
ולך לך את לך לך כי לך לך יש ת
הממלכה

כי לו נאה כי לו יאה מלך
במלוכה נורא בהלכה
סביביו יאמרו לו לך
ולך לך את לך לך כי לך לך יש ת
הממלכה

כי לו נאה כי לו יאה ׳ ק
עזוז במלוכה ׳ פורה
כהלכה ׳ צבאיו יאמרו לו ׳ לך ולך ׳
לך את לך ׳ לך כי לך ׳ לך יי׳ הממלכה ׳

כי לו נאה כי לו יאה ׳
קדוש במלוכה ׳ ק
רחום כהלכה ׳ שנאניו יאמרו לו ׳
לך ולך ׳ לך את לך ׳ לך כי לך ׳ לך יי׳
הממלכה ׳

כי לו נאה כי לו יאה ׳ ק
תקיף במלוכה ׳ תומך
כהלכה ׳ תמימיו יאמרו לו ׳ לך ולך ׳
לך כי לך ׳ לך את לך ׳ לך יי׳ הממלכה ׳

לשנה הבאה בירושלים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא

פְּרִי הַגָּפֶן

אדיר

הוּא יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב בִּמְהֵרָה
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ בְּקָרוֹב בְּקָרוֹב

אֵל בְּנֵה בְנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ

בָּרוּךְ הוּא יִבְנֶה וְגוֹמֵל גְּדוֹל דָּגוּל
הָדוּר וָתִיק זַךְ חָסִיד טוֹב יָחִיד כַּבִּיר
לְמוֹרְדָיו מֶלֶךְ נוֹרָא סְבִיבָיו עָזּוּז
פּוֹדֶה צַדִּיק קָדוֹשׁ רַחוּם שַׁדַּי תַּקִּיף

25th cent 5238

ותשלם המלאכה ודיו ויהי היום כה׳ ימים לחדש
שבט שנת רלח לפרט מאם הקטן שבסופרים
יואל בן שמעון זל

הרוצה לעשות עירובי

חצירות

וכולל מכל בית קמיח ויעשה לפי רצונו וינח בכלי ומברך על מצות ערוב ואומר

באי אלמה אקבו על מצות ערוב ח

ברין יהא שרי לנא למחר בשבת להוציא

ולהכניס מבית זה לבית זה ומחצר

לבית ומבית לחצר לנו ולכל חררים

בעיר הזאת משבת של פסח זו עד

פסח הבא

והרוצה לעשות עירובי תבשילין

יקח יג אז בשר מבושל אז ביצה וינח אותה בתוך כלי ויברך כך

באי אלמה אקבו על מצות ערוב ז

ברין יהא שרי לנא על ערוב זה
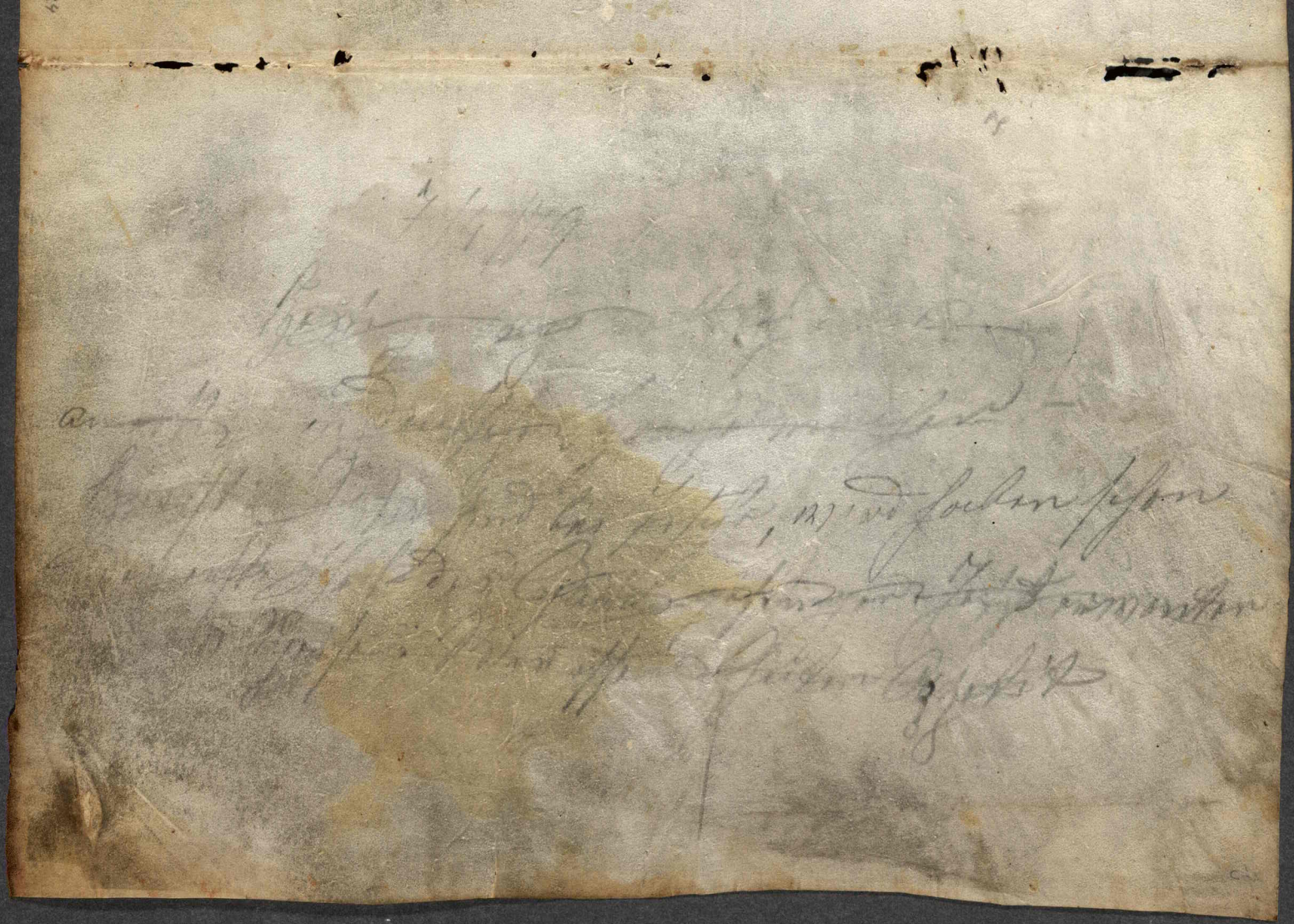
לאפויי ולבשולי ולטלטולי ד
ולאפוקי ולעיולי לעשות נר
בו כל צורכיהן לנא ולכל ישראל
הדרים בעיר הזאת מיומא טבא
לשבתא ומשבתא ליומא טבא